

DEKRET

**w przedmiocie poboru jednorazowej państwowej daniny
od nieruchomości i majątku w kapitale.**

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam co następuje:

Art. 1. Tytułem zaliczki na ogólną państwową daninę od majątku pobierze się od następujących przedmiotów majątkowych, znajdujących się na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego, jednorazową państwową daninę:

- a) od nieruchomości w miastach i miasteczkach podług przybliżonej czystej wartości;
- b) od gruntów, podlegających państwowemu podatkowi gruntowemu tudzież od nieskarbowych gruntów leśnych, wolnych od podatku gruntowego, podług obszaru i urodzajności;
- c) od majątków w kapitale podług ich czystej wartości, a to wedle niżej podanych zasad.

Art. 2. Celem wymiaru daniny od nieruchomości w miastach i miasteczkach należy przybliżoną czystą wartość ustalić w drodze oszacowania przy pomocy dat, zawartych bądź to w aktach wymiaru podatku od nieruchomości w miastach, bądź też w aktach wymiaru podatku majątkowego.

Jeśli w tej drodze nie da się uzyskać wystarczających danych, należy przybliżoną wartość ustalić na podstawie innych rozporządzalnych dat, a w razie potrzeby wezwać płatnika do dostarczenia potrzebnych danych. Wezwaniu temu jest płatnik obowiązany zadośćuczynić.

Art 3. Od daniny są wolne nieruchomości w miastach i miasteczkach, służące wyłącznie celom dobroczynnym albo przeznaczone na bez-

płatny publiczny użytek, tudzież nieruchomości, których przybliżona czysta wartość nie przenosi 20.000 mk., względnie 30.000 kor.

Art. 4. Danina wynosi przy nieruchomościach miejskich o przybliżonej czystej wartości:

wyżej 20000 mk. względnie 30000 kor.	do 50000 mk. wzgl.	75000 kor.	$\frac{1}{2}\%$
" 50000 " " 75000 " " 100000 " "	150000 " "	300000 " "	$\frac{3}{4}\%$
" 100000 " " 150000 " " 200000 " "	300000 " "	750000 " "	1%
" 200000 " " 300000 " " 500000 " "	750000 " "		$1\frac{1}{2}\%$
" 500000 " " 750000 "			2%

wartości. Wartość nieruchomości miejskich należy ustalić wedle stanu z d. 1 stycznia 1919 r.

Art. 5. Od gruntów wymierzy się i pobierze jednorazową daninę podług klas urodzajności, ustalonych dla wymiaru i poboru podatku gruntowego, wedle następujących zasad:

1. od gruntów, podlegających dworskiemu podatkowi gruntowemu:

a) jeżeli obowiązany do opłaty daniny posiada w okręgu wymiarowym łącznie nie więcej jak 50 morgów gruntu, podległego dani-
nie, należy zapłacić od morga gruntu, zaliczonego

do klasy I	— 10 mk. względnie	17 k. 50 h.,
" " II	— 8 " " "	14 " — "
" " III	— 6 " " "	10 " 50 "
" " IV	— 5 " " "	8 " 75 "
" " V	— 4 " " "	7 " — "

b) przy posiadłościach gruntowych od 51 morgów do włącznie 100 morgów wynosi danina od morga gruntu, zaliczonego

do klasy I	— 12 mk. 50 f. wzgl.	22 k. — h.,
" " II	— 10 " " "	18 " 50 "
" " III	— 8 " " "	15 " — "
" " IV	— 7 " 25 " "	12 " 50 "
" " V	— 6 " — " "	10 " 50 "

c) przy posiadłościach ponad 100 morgów wynosi danina od morga, zaliczonego

do klasy I	— 15 mk. względnie	26 k. 50 h.,
" " II	— 13 " " "	23 " — "
" " III	— 11 " " "	19 " 50 "
" " IV	— 9 " 50 f. " "	16 " 75 "
" " V	— 8 " " "	14 " — "

2. od gruntów, podlegających włościńskiemu podatkowi gruntowemu, zaliczonych

do klasy I	wynosi danina od morga	10 mk. względnie	17 k. 50 h.,
" " II	" " " " "	8 " " "	14 " — "
" " III	" " " " "	6 " " "	10 " 50 "
" " IV	" " " " "	4 " " "	7 " — "

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, mogą być przyznawane ulgi:

a) dla gospodarstw do 6 morgów w wysokości do 50% daniny przez władze skarbowe 1-ej instancji według instrukcji Ministerstwa Skarbu,

b) w innych wypadkach — przez Ministra Skarbu.

Art. 6. Daninie od majątku w kapitale podlega cały czysty majątek kontrybuenta w gotówce, papierach wartościowych lub wierzytelnościach, którego wysokość należy ustalić przy pomocy danych, zawartych w aktach wymiarowych innych państwowych podatków bezpośrednich, względnie w drodze przybliżonego oszacowania, w razie potrzeby po poprzednim przesłuchaniu płatnika, który obowiązany jest na żądanie organu wymiarowego udzielić wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

Wysokość majątku należy ustalić wedle stanu z dn. 1 stycznia 1919 r.

Przy wymiarze daniny od kapitałów towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, przyjmuje się za podstawę wymiaru czysty majątek w kapitale, ustalony na podstawie ostatniego bilansu.

Od daniny są wolne majątki w kapitale, służące wyłącznie celom dobroczynnym albo przeznaczone na publiczny bezpłatny użytek, tudzież majątki do 20.000 mk., względnie 30.000 kor. łącznie.

Art. 7. Daninę od majątku w kapitale wymierzy się w wysokości, określonej w art. 4 odnośnie do nieruchomości w miastach i miasteczkach.

Art. 8. Daninę ma zapłacić właściciel przedmiotu daniny, względnie ten, kto jest uprawniony do trwałego pobierania dochodu z tego przedmiotu.

Art. 9. Wymiar i pobór daniny skuteczni się w tym okręgu wymiarowym, w którym znajduje się przedmiot, podlegający daninie.

Przedmioty tej samej kategorii, znajdujące się w tym samym okręgu wymiarowym a należące do jednego płatnika, należy przy ocenieniu obowiązku i wysokości opłaty łącznie uwzględnić.

Art. 10. Podstawy wymiaru daniny od nieruchomości miejskich i od majątku w kapitale ustali komisja, złożona z 1 urzędnika skarbowego jako przewodniczącego i z 2 członków powołanych przez władze skarbowe 1 instancji z grona obowiązanych do opłaty daniny.

Art. 11. Na podstawie oszacowania komisji (art. 10) wymierzy daninę władza skarbową 1 instancji.

Art. 12. Za jednostkę celem wymiaru daniny od gruntów uważa się jednostkę, przyjętą przy wymiarze podatku gruntowego.

Wymiar przeprowadzi władza podatkowa 1 instancji na podstawie urzędowych danych, które służyły za podstawę ostatniego wymiaru podatku gruntowego.

Przy wymiarze daniny od lasów nieskarbowych, wolnych od podatku gruntowego, należy je zaliczyć do najniższej klasy urodzajności.

Art. 13. Nakazy płatnicze na wymierzone daniny należy doręczyć płatnikom indywidualnie, zaś odnośnie do daniny od gruntu w sposób, przepisany przy podatku gruntowym.

Art. 14. Przeciw wymiarowi daniny służy prawo odwołania do Ministerstwa Skarbu w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu zapłaty.

Odnośnie do daniny od gruntów odwołanie może być wniesione jedynie w razie zacepienia wymiaru z powodu mylnego obliczenia.

Odwołanie nie ma mocy wstrzymującej.

Nadanie rekursu na pocztę lub telegraf uważa się za wniesienie.

Art. 15. Odwołanie wnosi się do władzy skarbowej 1 instancji z wyjątkiem odwołań przeciw daninie od gruntów, łącznie wymierzonej, które należy wnosić do odnośnej gminy.

Odwołanie rozstrzyga Ministerstwo Skarbu. Władza skarbową 1 instancji ma prawo sprostować zacepiony wymiar we własnym zakresie działania bez przedkładania odwołania do rozstrzygnięcia przez Ministerstwo Skarbu, jeżeli obniżenie wymierzonej daniny nie przenosi 100 mk., względnie 150 kor. w poszczególnym wypadku.

Art. 16. Daninę, wymierzoną pojedynczym płatnikom, należy wpłacać w kasie skarbowej właściwego powiatu, zaś daninę od gruntów, wymierzoną łącznie,—w dotyczącej gminie, a to do 15 dni po doręczeniu nakazu zapłaty.

Administracja gminy jest odpowiedzialna za wpływ całej sumy, przypadającej z gminy tytułem daniny od gruntów, łącznie wymierzonej.

Art. 17. Od niewpłaconych w terminie należności będzie się pobierało odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od dnia płatności. Miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Zaległe daniny będzie się ściagało przymusowo jak inne. zaległe opłaty skarbowe.

Art. 18. Ministerstwo Skarbu może wszystkie przedmioty majątkowe, które ucierpiały przez wojnę, uwolnić od opłaty daniny w całości lub w części.

Art. 19. Kto na wezwanie władzy skarbowej lub organu wymiarowego składa świadomie nieprawdziwe oświadczenie w zamiarze, aby wymiar daniny udaremnić lub niższy wymiar spowodować, tego ukarze władza skarbową 1 instancji grzywną od 100 do 50.000 mk., względnie 150—75.000 koron.

Kto popełnia czyn określony w pierwszym ustępie świadomie, lecz bez określonego tam zamiaru, podlega grzywnie od 50 do 10.000 mk., względnie 75—15.000 koron. Tej samej grzywnie podlega każdy, kto skierowanemu doń urzędownie wezwaniu nie uczyni zadość; grzywny te mogą być powtarzane.

Przeciwko każdemu orzeczeniu karnemu władzy skarbowej 1 instancji można wnieść rekurs do Ministerstwa Skarbu na ręce władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni od doręczenia, piśmiennie lub telegraficznie. Nadanie rekursu na pocztę lub telegraf uważa się za wniesienie.

Art. 20. Wymierzoną i zapłaconą daninę uwzględni się przy wymiarze i poborze ogólnej daniny od majątku.

Art. 21. Dekret niniejszy nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Art. 22. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Dan w Warszawie, d. 29 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Skarbu:

Dr. Englich